

ΘΕΛΟΥΜΕ ΑΠΟΛΥΤΗ ΙΣΟΤΗΤΑ

Ψηφίστηκε στη Βουλή σε πρώτη ανάγνωση ένα νομοσχέδιο που τροποποιεί το δημοτικό νόμο.

Οι τροπολογίες αποβλέπουν οι περισσότερες σε οικονομικά ζητήματα, θέσεις, μισθούς και άλλα παρόμοια. Δεν είδαμε πουθενά την τροπολογία που υποσχέθηκε η Κυβέρνηση πως θα υποβάλει για να λιγοστέψει από 30 σε 25 το όριο της ηλικίας των γυναικών που έχουν δικαίωμα να ψηφίζουν, καθώς και για να καθιερωθεί και το δικαίωμα της εκλογιμότητας. Λέγεται ότι στη β' ανάγνωση θα γίνουν και άλλες τροπολογίες και θαμπή και αυτή. Αυτή τη στιγμή λοιπόν έχουμε ένα χρέος επιτακτικό, εμείς που πιστεύουμε ότι η γυναίκα είναι σωστό και δίκαιο να πάρει όλα τα πολιτικά δικαιώματα που έχει κι ο άντρας: να ζητήσουμε να λείψει ο περιορισμός της αγραμματωσύνης, να εξισωθεί το όριο της ηλικίας με του άντρας, να αναγνωριστεί το δικαίωμα της εκλογιμότητας και να χορηγηθεί και η πολιτική ψήφος στις γυναίκες.

Είναι αληθινά αποκαρδιωτικό να ξαναμασά κανένας τα αιώνια επιχειρήματα, που χρησιμοποιούν τώρα και πενήντα χρόνια για να πείσουν μερικούς απολιθωμένους συντηρητικούς ότι η γυναίκα είναι άνθρωπος, με ανθρώπινα δικαιώματα μέσα στην κοινω-

νία, με συμφέροντα δικά της που έχει δικαίωμα να να τα υπερασπίσει με τα ίδια νόμιμα μέσα που χορηγεί η πολιτεία και στον άντρα, με θέληση, νοῦ, κρίση, ατομικότητα. Και είναι απόλυτα, αδικαιολόγητο, τη στιγμή που πρόκειται να διορθωθεί κάπως η άδικία, να εξακολουθούν να αποκλείονται οι αγράμματες γυναίκες, που αποτελούν το μεγαλύτερο και το παραγωγικότερο μέρος του γυναικείου πληθυσμού, οι εργάτριες και οι αγρότισσες.

«Μά — θάπαντήσουν οι αντιφρονούντες — θέλουμε να εξυψώσουμε το εκλογικό σῶμα και να μὴν αφήσομε να βαρύνει στην πλάστιγγα ἡ γνώμη τοῦ ἀμόρφωτου πλήθους.

Και μεις ἀπαντοῦμε:

— Μὲ τὸ νὰ ξέρει δυὸ κολυβογράμματα ἢ νὰ βάζει μονάχα τὴν ὑπογραφή της μιὰ γυναίκα εἶναι πιὸ μορφωμένη, εἶναι πιὸ ἀνεπτυγμένη ἀπὸ γυναῖκες πὸν ἔχει ἀισαλώσει τὸ χαραχτήρα ἢ βιοπάλη, τοὺς ἔχει ἀκονίσει τὸ μυαλὸ ἢ φροντίδα γιὰ τὸ σπιτικό τους, ἢ ἀδιάκοπη δουλειὰ μέσα κι ὕψω ἀπὸ τὸ σπίτι; Δὲν εἶναι αὐτὲς πολὺ περισσότερο σὲ θέση νὰ ξέρουν τί χρειάζεται γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ τους, γιὰ νὰ καλύτερέψουν οἱ συνθήκες τῆς δουλειᾶς τους, ἀπὸ τίς λεγόμενες κυρίες τῆς καλῆς τάξης, πὸν ξενυχτοῦν

στὰ χαροπαίγνιο, ἐμπιστευόμενες τὰ παιδιά τους σὲ διεφθαρμένες γκουβερνάντες ἢ κλείνοντάς τα στὰ σχολεῖα τῶν καλογραῖων γιὰ νὰ τὰ ξεφορτωθοῦν, καὶ γιὰ νὰ τοὺς διαστροφῶν τὸ μυαλὸ καὶ τὸ χαραχτήρα; Καὶ τί φταῖνε οἱ ἀγράμματες ἢ ἀδιαφορεῖ τέλεια γι' αὐτὲς ἢ πολιτεία ἀφίνοντας ἀτιμώρητους τοὺς γονεῖς ποὺ δὲ στέλνουν τὰ κορίτσια τους στὸ σχολεῖο καὶ τὰ καταδικάζουν ἀπὸ μωρὰ σχεδόν, στὴ σκλαβιά καὶ στὴν ἀγροματωσύνη;

Καὶ τὸ κάτω κάτω, πῶς μπορεῖ νὰ δεχτεῖ ἢ ποὺ στοιχειώδης ἀντίληψη τῆς δικαιοσύνης, νὰ ἔχει ἕνας ἀγράμματος ἄντρας περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ μιὰν

ἀγράμματη γυναίκα, ποὺ θάναί τουλάχιστο ποὺ ἠθικὴ καὶ ποὺ νηφάλια ἀπὸ ἕνα ταχτικὸ πελάτη τῆς ταβέρνας;

Ἔχομε χροὸς ὅλες ὅσες νιώθουμε τὴν ἀδικία ποὺ βαραίνει τὴ γυναίκα, ἀδικία ποὺ ἔχει ἀντίχτυπο σὲ κάθε περίστασι τῆς ζωῆς της, τόσο τῆς ἐπαγγελματικῆς ὅσο καὶ τῆς οἰκογενειακῆς, νὰ ἐργασιοῦμε ἐντατικὰ ἐπωφελοῦμενες ἀπὸ τὴν εὐκαιρία ποὺ παρουσιάζεται σήμερα, μὲ τὴν τροπολογία τοῦ δημοτικοῦ νόμου, γιὰ νὰ πάρει ἡ ἑλληνίδα πολιτικὰ δικαιώματα ἴσα κι ὅμοια μὲ τὸν ἄντρα.

Αῦ. Θ.